

CENNET İÇİN HAZIRLANIN!*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn...

Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

İ'lemû eyyühe'l-ihvân... İinne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem...

Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh...

Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

أَلَا إِنَّ كُلَّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَكُلُّ مُخَدَّرٍ حَرَامٌ

وَمَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ حَرْمٌ قَلِيلُهُ

وَمَا خَمَّرَ الْقَلْبَ فَهُوَ حَرَامٌ

(أبو نعيم عن أنس بن حذيفة)

RE. 169/3 (Elâ inne külle müskirin harâmun, ve külle muhadderin harâmun, ve mâ eskere kesîruhû harume kalîlühû, ve mâ hammera'l-kalbe fehüve harâmün.)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

“–Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“–Seyyidü’s-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“–Habîb-i Hüdâ Muhammed Mustafâ râ salevât! [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

Cenab-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, iki cihanın serveri, sevgili Peygamberimizin şefaatine cümlemizi nâil eylesin...

a. Belâ Nimetten Hayırlıdır

Geçenki dersimizin son hadisinde, bütün ameller, Cenâb-ı Hak’tan hayır yahut miskal ile şer yapan mislini görecektir. Yani insanın ne hayrı kaybolur ne de şerri kaybolur.

Bugünkü dersin arkasında gelecek ki, ehl-i cennet cennete girdikten sonra bir üzüntü yaşayacaklar. Bunda ihtilaf olmuş, “Cennete girdikten sonra üzüntü yoktur.” denmiş, fakat okuduğum kitabın sahibi bunu isbat ediyor, “Üzüntü olacaktır” diyor. Çünkü insan cennetteki ehli kemalin, kemalât mertebelerindeki devletlerini görünce, kendisinin o devlete niçin erişemediğinin sebebi yaptığı isyanlar, kusurlar olduğunu bilince, ona nedamet edecek, “Niçin ben

vaktiyle bu hataları, kusurları işledim?” diyecek ve o nedametinden dolayı bayılacak.

Onun için bir miktar, zerre kadar, yani en ufak yapılan hayır ve en ufak işlenen şer hiçbir zaman kaybolmayacak. Yani hareketinizi ona göre tanzim ediniz ki, hayrınız da karşınıza çıkacak, şerriniz de karşınıza çıkacak. Demeyiniz ki, biz tevbe ettikten sonra o şerler, günahlar silinir. Fakat o zulmeti kaybetmek kolay bir şey değildir. Onun için, insanın daima müteyakkız olarak, günahlardan uzak kalmaya çalışması lazım!

İşte şimdi hac mevsimi, hacca gidilirken de Cenâb-ı Hakk'ın emri olaraktan;

فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا
فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ

(البقرة: ١٩٧)

(*Femen farada fîhinne'lhacca felâ refese ve lâ füsûka ve lâ cidâle fil-hacci.*) [Kim o aylarda hacca niyet ederse, hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur.] (Bakara, 2/197)

Şu üç şeyi Cenâb-ı Hak tembih ediyor: *Refes*, ağızdan çıkan kötü sözler; *füsûk*, kötü olan ameller. Bu ameller ki Allah'a isyandır, dolayısıyla günahlar. Bunlardan çok uzak olun diyor. Hatta mücadele ediyor insan,

“Yok öyle değildir böyledir!” demek bir mücadeledir ya, bunu da yapmayın! O yolunuz, hedefiniz rızâullahtır. Allah rızasına giderken, bunların hepsini terk etmek lazım!

Onun için, Cenâb-ı Hakk’ın dünyada insana verdiği en hayırlı şeylerden birisi *yakîn*, birisi de *afiyet* imiş. Yalnız şuraya şârih demiş ki:

(*Inne’l-belâe hayrun mine’n-ni’ami*) “Belâ nimetten hayırlıdır.”

Belâ nimetten hayırlıdır. Şimdi bak bunu çözmek biraz zor olmaz. Nimetler insanları şımartır, icabında hakkı da unutturur insanlara. Dalmıştır nimetin içerisine, zevkinde sefasındadır. İcabında Allah’ı bile unutmuştur. Bir kılacağı namaz vardır bakarsın, onu da öyle bir dürüst kılamaz. Nimete gark olmanın cezası.

Belâlar insanları kamçılar, Allah’a yaklaştırır, zorla, “Aman Yarabbi!” dedirttirir. Çünkü sıkıyı görünce mecbursun Allah demeye... Şükürden mahrum kalmaktansa, belâlara sabır mükafatlara sabırdır. Onun için siz *yakîn* ile *afiyeti* isteyin!

Yakîn malum ya, şurası yakındır orası uzaktır. *Yakîn* olmak üç türüdür. Bir yakın var, biliyorsun. İşte ben anladım ki bu camidir, tarif ettiniz, şöyle olur böyle olur, anladınız. Buna *ilme’l-yakîn* diyorlar. İlim ile size böyle bir şeyin cami olduğu anlaşıldı.

İleriden gösterdiler, “İşte bak bu camidir!” dediler. Gördünüz, *ayne’l-yakîn* oldu. Bir de içine girip, bir de ibadet ederse, o zaman hakka’l-yakîn olur.

Bunu bir yemekle de anlatırlar. Mesela baklavayı tarif ederler *ilme'l-yakîn* hasıl olur. Gösterirler ha, *ayne'l yakîn* hasıl oldu şimdi, gördünüz. Bir de yedirirler *hakka'l-yakîn* hasıl olur.

Ilme'l-yakîn biraz zayıftır, *ayne'l-yakîn* ortadır, *hakka'l-yakîn* herkese nasip olmaz, büyüklere mahsustur. Ama bu yakîn demek içerisini nur ile doldurmak demektir. İçiniz nur ile dolarsa, nurun olduğu yerden zulmet gider. Gündüz gelince gece nasıl gidiyorsa, güneş doğunca karanlık nasıl kayboluyor ortadan, nur gelince zulmet gider. Zulmet gidince insan hakikati görür ve anlar.

Onun için siz Allah-u Teâlâ'dan yakîn isteyiniz. Niçin? İçiniz nur ile dolsun da, o nur ile yolunuzu güzelce bulasınız.

b. Her Sarhoşluk Veren Şey Haramdır

Ebû Nuaym, Enes ibn-i Huzeyfe RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

أَلَا إِنَّ كُلَّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَكُلَّ مُخَدَّرٍ حَرَامٌ
وَمَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ حَرْمٌ قَلِيلُهُ
وَمَا خَمَّرَ الْقَلْبَ فَهُوَ حَرَامٌ

(أبو نعيم عن أنس بن حذيفة)

RE. 169/3 (*Elâ inne külle müskirin harâmun, ve külle muhadderin harâmun, ve mâ eskere kesîruhû harume kalîlühû, ve mâ hammere'l-kalbe fehüve harâmün.*)

(*Elâ inne külle müskirin harâmun*) “Agâh olunuz ki, sarhoşluk veren her şey haramdır. (*ve külle muhadderin harâmun*) Her uyuşturucu haramdır. (*Ve mâ eskere kesîruhû harume kalîlühû*) Çoğu sarhoşluk veren şeyin azı da haramdır. (*Ve mâ hammere'l-kalbe fehüve harâmün*) Kalbi perdeleyen şey de haramdır.”

Müskir yani sekir veren, insanın aklını örten şey. Aklı kendi iradesiyle hareket edemiyor. Hareket kabiliyetinden mahrum... Hamir dediklerinin sebebi, kadının başını örtmesi, kendisini göstermiyor örtünün içerisinde kalıyor. Bundan dolayıdır ki hamir aklı örten şey. Akıl serbest kalmıyor, artık bu içkinin tesiri altında insan yaramazlıklar yapıyor.

Bunun hangisi olursa olsun hepsi haramdır. İşte üzümünden yapılır, hurmadan yapılır, buğdaydan yapılır, neden yapılırsa yapılsın hepsi haram...

Ot, afyon gibi veya emsali neler varsa... Tabii adlarını bilmiyoruz, şimdi birçok icatlar var ki, bunlar insanı hareketten uzak tutuyor.

---

¹ Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-Sahabe*, c.II, s.449, no:792; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.77; Enes ibn-i Huzeyfe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.V, s.368, no:13273; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.1, no:4575.

Meselâ damardan iğne yapıyormuş, içmiyor ama damara yaptığı bir iğneyle bir sarhoşluk kendisine geliyor. Bu da içkinin içerisinde. Azaların hareketini tâtil ediyor. Mesela bir vakit geliyor, doğru dürüst yürüyemiyor, doğru dürüst konuşamıyor. Bunlar haram olan şeyler.

Çoğu sarhoşluk veren şeyin azı da haramdır. Bir şey var ki meselâ, ancak bir okka içince sarhoş oluyor. Bir kadehle, iki kadehle, beş kadehle sarhoş olmuyor. Herkesin tabiatına göre farz edelim ki, on kadehle ancak sarhoşluk kıvamı kendisine geliyor. Madem ki bunun on tanesi seni sarhoş etti, bunun bir damlası da haramdır.

Boza haddi zâtında ekşidiği vakitte bir şey yapmaz ama çoğu yapar. Sigara da... Sigara da bugün bir şey yapmaz ama çok iç, beş on tanesini birden birbiri üzerine iç, bak nasıl sarhoş yapıyor adamı... Hele Ramazan'da...

Bizim bir arkadaşımız vardı, sigaranın tiryakisi adam; hemen orucu bozar bozmaz püf püf püf sigara içerdi. İki üç tanesini birbiri üzerine üfleyince, yığılıp düştü kaldı oraya, sarhoşlandı. Binâen aleyh, madem ki çoğu sarhoş yapıyor, azı da haramdır. Onun azı da bir damla demektir, o da haramdır.

Kalbi perdeleyen şey de haramdır.

Kalp ki en güzel bir yer. Şimdi burada, içki de yapıyor bunu ama, bu kalbi perdeleyen şey hubb-u dünyadır. Dünya sevgileri kalbi perdeler. Kalbi perdeleyen her sevgi de haramdır. Çünkü bütün hedef Allah'a gitmektir.

Şimdi buradan hacca gidiyoruz, gaye neresidir? Kâbe'dir. Kâbe'ye gidecek bir adam Bağdat'ta, Basra'da, Riyad'da, şurada burada eğlenir de Kâbe'ye gidişi kaybederse, onun nasıl ki zâyi olmuştur emekleri... Dünyaya geliştten gaye de Allah'a gidiştir. Allah'a gidişi engelleyen her şey, ki kalbin kapanması ile oluyor o. Kalp kapandı mı hedefi göremiyor, hedefi göremeyince de yanlış yollardan yürüyor. İşte bunlar da haramdır demiş.

Allah hepimizi affetsin...

Kalp hakkında buyrulmuş ki:

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ

أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

(*Yevme lâ yenfeu mâlün ve lâ benûn. İllâ men eta'llâhe bi- kalbin selîm.*) [O gün, ne mal fayda verir ne de evlâtlar... Ancak Allah'a kalb-i selîm ile gelenler o günde fayda bulur.] (Şuara, 26/88-89)

Kalb-i selîm, hastalıklardan âri olan bir kalp.

Hastalıklar çeşitli. Kalbî hastalıklar var mesela, ne diyorlar doktorlar onların isimlerine? Kalbi hasta oldu muydu işe yaramıyor o adam; yürüyemiyor, çıkamıyor, koşamıyor. Niçin? Kalbi hasta.

İkinci kalp hastalıkları mânevî hastalıklardır; ahlâksızlıktır; haset, riyakarlık, kibir, ucup... Emsali olan hastalıklar kalbin mânevî hastalıklarıdır ki, kalbin nurunu setretmiştir.

Nasıl ki lambanın ışığının üzerine bir perde gererseniz, ışık dışarıya çıkamıyorsa, kalp de bu kötü huylar dolayısıyla nurunu kapamış, dışarısını göremez olur. Onun için kalbi bu kötü ahlâklardan da muhafaza etmek lazım!

c. Hadislerimi Kur'an'a Arz Edin!

Taberânî ve Simeveyh, Sevban RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

إِنَّ رَحَى الْإِسْلَامِ دَائِرَةٌ قِيلَ فَكَيْفَ نَضَعُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِعْرَضُوا حَدِيثِي عَلَى الْكِتَابِ
فَمَا وَافَقَهُ فَهُوَ مِنِّي وَأَنَا قُلْتُهُ

(طب. وسمويه عن ثوبان)

RE. 169/4 (*inne raha'l-islâmi dâiretün, kîle: Fekeyfe nasneu yâ rasûla'llâh? Kâle: l'ridû hadîsî ale'l-kitâbi, femâ vâfekahû fehüve minnî, ve ene kultühû.*)

(*Elâ inne raha'l-islâmi dâiretün*) “Haberiniz olsun ki, değirmenin döndüğü gibi İslâmiyet de böyle bir dönüş üzerindedir. (*Kîle*) Denildi ki:

² Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.II, s.97, no:1429; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.I, s.414, no:786; Sevban RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.196, no:992; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.499, no:4569.

(*Fekeyfe nasneu yâ rasûla'llâh*) ‘Öyle ise yâ Rasûlallah, biz ne yapalım?’ (*Kâle*) Buyurdu ki: (*I'ridû hadîsî ale'l-kitâbi*) Hadislerimi Kur'an-ı Azîmü'ş-şân'a arz edin! (*Femâ vâfekahû fehüve minnî*) Ona uygun olan bendendir. (*Ve ene kultühû*) Ben onu söylemişimdir.”

İslamiyet bir değirmene teşbih edilmiş, değirmenin taşı nasıl böyle dönüyor, İslamiyet de böyle bir dönüş üzerinedir. Meselâ, bundan 1300 sene evvelki İslâmiyet'i bugün bulamıyoruz. Rasûlüllah'ın zamanındaki gibi insanları bulmak bugün mümkün değildir. Onlar meleklerden üstün insanlardı.

Niçin? Dönüyor geceli gündüzlü bu. Bazen iyi devrelere rast geliyor, bazen bozuk devrelere rast geliyor. Bazen gece, bazen gündüz...

Efendimiz ne güzel bak ifade ediyor:

Çünkü birçok insanlar gelecekte, menfaatlerinin iktizası, benim sözümüdür, hadîs-i şerîftir diyerek size sözler söyleyecekler. Halbuki ben öyle söz söylememişimdir. Ama kendi menfaatlerinin, çıkarlarının iktizası onu bana isnad edecekler. Böyle bir zaman gelecek.

“—Yâ Rasûlallah, o zaman ne yapalım?” demişler.

“—Böyle bir zaman geldiği vakit, siz o söylenen sözlerin benim sözüm olduğundan şüphe ettiğiniz zaman, o sözü Kur'ân-ı Azîmü'ş-şân'a arz edin! Eğer Kur'ân-ı Azîmü'ş-şân'da ona delil

varsa, o benim sözümdür, Kur'an onu eğer men ediyorsa, muhalifse Kur'an'a, o benim sözüm değildir." buyurmuş.

Bu sözler tabii bugün tesbit edilmiş. Bugün el-hamdü lillâh günlerin en iyisi diyeceğiz bu cihetten, çünkü hepsi tesbit edilmiş. Bozuk sözler ayrılmış, iyi sözler ayrılmış, devrimize gelinceye kadar hepsi kitaplara düzgün olarak geçmiştir.

Allah razı olsun, onları tertip eden büyüklerimizden. Mesela Buhari, Müslim, Tirmizi, Ebû Davud, Nesâî, İbn-i Mâce; bunlara hep *Kütûb-ü Sitte* deniliyor. Bunlar sahih kitaplardır, bunların içindeki hadislerden şüphe edilmez. Bazı hadisler vardır ki işte onları seçmişler, ayırmışlar.

“—Şimdi, bu söz Peygamber SAS'in sözü mü, değil mi?”

O büyükler incelemiş bunu... Yâ zayıf demişler, veya Peygamberin sözü değildir diyerek dışarı çıkarmışlardır. Onun için o sahih kitaplardaki hadisler, Peygamber SAS ne dediye odur. Ayet-i kerimede buyrulmuş ki:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

(الحشر: ٧)

(*Ve mâ âtâkümü'r-rasûli fehuzûhü*)
“Peygamber size ne verdiyse onu alın, (*vemâ nehâküm anhü fe'ntehû*) size ne yasakladıysa ondan da sakının! (Haşr, 59/7)

E bunların hepsini biz Kur'an'a arz edersek, Kur'an'da hepsinin karşılığını bulamayız. Binâen aleyh hadîs-i sahîhlerde Peygamber ne dediyse, onun dışına çıkmamak lazım. Kur'an'da bu varmış yokmuş, o aranılmaz. Ancak hadisliğinde şüphe olunan rivayetler Kur'an'a arz olunur.

d. Allah'ın Her Hükümü Mü'min İçin Hayırdır.

Ebû Nuaym, Suheyb-i Rûmî RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:³

أَلَا تَسْأَلُونِي مِمَّ ضَحِكْتُ عَجِبْتُ مِنْ قَضَاءِ اللَّهِ
لِلْعَبْدِ الْمُسْلِمِ إِنَّ كُلَّمَا قَضَى اللَّهُ لَهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ
كُلُّ أَحَدٍ كَانَ قَضَى اللَّهُ لَهُ خَيْرٌ إِلَّا الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ

(حل . عن صهيب)

RE. 169/5 (*Elâ tes'elûnî mimme dahiktü? Acibtü min kadâi'llâhi li'l-abdi'l-müslim, inne küllemâ kada'llâhu lehû hayr; ve leyse küllü ehadin kâne kada'llâhu lehû hayrun, ille'l-abdü'l- müslim.*) buyurmuş.

³ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.8, s.40, no:7317; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VII, s.242, no:7390; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.1, s.154; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.328, no:2088; Suheyb-i Rûmî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.157, no:787; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.27, no:4631.

Efendimiz SAS bir keresinde tebessüm etmişler.

(*Elâ tes'elûnî mimme dahiktü*) “Neden güldüğümü bana sormaz mısınız?” demişler. Sonra açıklamışlar:

(*Acibtü min kadâi'llâhi li'l-abdi'l-müslim*) “Müslüman kula Allah'ın hükmüne, kaza ve kaderine şaşırıdım, hayran kaldım, hayret ettim. (*İnne küllemâ kada'llâhu lehû hayrun*) Allah-u Teâlâ Hazretleri onun için ne hükmetmişse, o onun için hayırlıdır. (*Ve leyse küllü ehadin kâne kada'llâhu lehû hayrun ille'l-abdü'l- müslim*) Her hükmü iyi olan bir kimse, müslümandan başka bir kimse değildir. Başka bir kimse için, böyle bir durum bahis konusu değildir.”

Kaza, belâ, fakirlik, zenginlik, her şey onun için hayırdır. Sabreder sevap kazanır, şükreder sevap kazanır.

e. Farzları Edâ Edin!

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

أَلَا تَسْمَعُونَ أَعْبَدُوا رَبَّكُمْ وَصَلُّوا خَمْسَكُمْ

وَصُومُوا شَهْرَكُمْ وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ

وَأَطِيعُوا إِذَا أَمَرَكُمْ تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ

(حم. وابن منيع، حب. قط. ك. ض. عن أبي أمامة).

RE. 169/6 (*Elâ tesmeûne, u'bûdû rabbeküm, ve sallû hamseküm, ve sûmû şehreküm ve eddû zekâte emvâliküm, ve etîû zâ emreküm, tedhulû cennete rabbiküm.*)

(*Elâ tesmeûne*) “Beni dinlemez misiniz? (*U'bûdû rabbeküm*) Sizi halk eden Rabbinize ibadet edin, ibadette kusur etmeyin! (*Ve sallû hamseküm*) Beş vaktinizi kılın! (*Ve sûmû şehreküm*) Ramazan ayını tutun! (*Ve eddû zekâte emvâliküm*) Mallarınızın zekâtını verin! (*Ve etîû zâ emreküm*) Emir sahiplerinize itaat edin. (*Tedhulû cennete rabbiküm*) Böylece Rabbinizin Cennetine girersiniz.”

U'bûd. Allah’a mutî kul olmaktır ki vacibdir. Âyet-i kerimede:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

(البقرة: ٢١)

(*Yâ eyyühe'n-nâsü'bûdû rabbekümü'llezî halekaküm*) “Ey insanlar, sizi yaratan Rabbinize ibadet edin.” (Bakara, 2/21) buyrulmuştur.

Sizi işte o topraktan yaratıyor her gün. Her gün yaratılan bugünkü insan topraktan yaratılıyor.

---

⁴ Tirmizî, *Sünen*, c.III, s.3, no:559; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.262, no:22312; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.154, no:7664; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.II, s.401, no:1581; İbn-i Ebî Âsım, *Sünneh*, c.III, s.68, no:878; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.VI, s.191, no:3251; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXIV, s.51; Ebû Ümâme RA'dan.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ

(الأُنعام: ٢)

(*Hüve'llezî halekaküm min tînin*) “O sizi topraktan yarattı.” (En'am, 6/2)

Niçin görmüyorsun topraktan yaratılışını? Anan baban vesile oluyor geliyorsun ama hilkatinin mebdei yine topraktır.

O topraktan yenilen gıdalarla olan kanlar dolayısıyla Cenâb-ı Hakk'ın fabrikası bak şu insanı meydana getiriyor. O kan göz oluyor, kulak oluyor, ağız oluyor, burun oluyor, kafa oluyor. Yaralanın yarası iyi oluyor.

Niçin? Allah-u Teâlâ hilkatini sana gösteriyor. Ondan sonra, sen deme ki:

“—Öldükten sonra nasıl dirilir bu insan?”

Şu üzerinde yaşadığımız yer, ateş miydi? Nar-ı beyzâ idi.

Bir ağacı kesersin, yeşilken canlıdır; kestini mi, ölmüştür o. Öldükten sonra bir de yakıyorsun onu, ister kömür olsun, ister kül olsun, ölünün ölüsü artık. Bu ölünün ölüsü olan şu dünyayı;

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

(الحديد: ١٧)

(*I'lemû enne'llàhe yuhyi'l-ardaba'de mevtihâ*) “İyi bilin ki, Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltmektedir.” (Hadîd, 57/17)

Önceden üzerinde bir şey bitmezken, üzerine basamazken, ateşti basamıyordun, fakat onu soğuttu, bak toprak haline getirdi, bugün nasıl diriltti? Her gün üzerinde yaşayan bütün diriler oradan taayyüş ediyor, oradan gıdalaniyor.

İşte bu senin ölü dediğin arz kocaman bir yer... Arzı diriltten Allah, seni beni niçin diriltmesin, ne şüphe ediyorsun ondan? Öyleyse, seni yaratan ve öldükten sonra diriltecek olan Allahu Celle ve A'lâ için ibadet et!

İbadet nurdur, cennetteki dereceleriniz de ibadetiniz nisbetinde olacaktır. Cennete herkes girecek, mü'minler, girecek ama dereceleri ibadetleri nisbetinde olacak. Herkesin cennetteki alacağı derece buradaki ibadetine bağlı...

Cenâb-ı Peygamber, ibadetten sonra beş vakit namazı da tembih ediyor. Çünkü ibadetin çeşitleri var. O çeşitlerin başlıcası, en efdal olanı beş vakit namaz... Hem ibadetlerinizi yapın, hem bu beş vakit namazı kılın!

Ramazan ayındaki orucunuzu da hiç tereddütsüz güzelce tutun! Bir de mallarınızın zekâtını verin!

Sonra, sizin başınıza geçen amirlerinize de itaat edin! Ne diyorlar onlara? Ulü'l-emr diyorlar. Bu ulü'l-emirlere de itaat ediniz ki, cennete girebilesiniz.

Böyle ibadetinizi eder, namazınızı kılar, orucunuzu tutar, zekâtlarınızı da verirsiniz... Hactan bahsetmedi burada, o da onun içine dahildir. O zaman büyüklerinize de itaat ederseniz, cennet sizin için hazırdır vesselâm.

f. Safları Düzgün Tutun!

Abdü'r-Rezzak, İbn-i Ebî Şeybe, Ahmed ibn-i Hanbel, Müslim, Ebû Dâvud, Neseî, İbn-i Mâce ve İbn-i Hibbân, Câbir ibn-i Semure RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

أَلَا تَصْفُونَ كَمَا تَصِفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا
يُتِمُّونَ الصُّفُوفَ الْأَوَّلَ وَيَتَرَاصُونَ فِي الصَّفِّ

(عب.ش.حم.م.د.ن.ه.حب.عن جابر بن سمرة)

RE. 169/7 (*Elâ tesuffûne kemâ tesuffu'l-melâiketü inde rabbihâ, yütimmûne's-sufûfe'l-evvele, ve yeterassûne fi's-saffi.*)

(*Elâ tesuffûne kemâ tesuffu'l-melâiketü inde rabbihâ*) “Meleklerin, Rabları huzurunda saf tuttukları gibi siz de saf tutmaz mısınız? (*Yütimmûne's-sufûfe'l-evvele*) Onlar birinci saffı tamamlarlar, (*ve yeterassûne fi's-saffi*) safta sıkı ve sağlam dururlar.”

---

⁵ Müslim, *Sahîh*, c.II, s.421, no:651; Neseî, *Sünen*, c.III, s.312, no:807; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.304, no:565; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.264, no:982; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.101, no:21001; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.II, s.200, no:1816; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.535, no:2162; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.21, no:1544; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.130, no:4289; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, s.353, no:3559; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.289, no:890; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.385, no:7474; Abdü'r-Rezzak, *Musannef*, c.II, s.46, no:2432; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.382; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VIII, s.120; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.II, s.249, no:2497; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.94, no:170; Câbir ibn-i Semure RA'dan.

Her gün kıldığımız şu namazda, her zamanda söylediğimiz halde, ne hikmettir safların düzgünlüğüne riayet edilmez. Şöyle eğer geriye bakmadan namaza duracak olursak, kambur kumbur durulmuştur. E bunu her gün kılıyoruz, her gün de biliyoruz ki, şu safların düz olması namazın erkanından, âdâbındandır.

Yine Efendimiz burada tavsiye ediyor:

“—Saflarınızı meleklerin saffı gibi yapın!”

Melekler Hz. Allahu Celle ve A'lâ'nın huzurunda nasıl muntazam duruyorlarsa; korku, havf, haşyet intizam içerisinde duruyorlarsa, siz de öyle durun! Sonra ön safta boş yer varken, arka safta namaza durmak kerahet olur. Evvela ön safı doldurun, boş yer kalmasın! Sonra arkadaki safı doldurun, sonra en gerisine kadar doldurursunuz.

Bunları yapmadıkça, safların boz ukluğuna nisbetinde namazda gönüller bozuk olur. Gönüllerin doğruluğu, safların doğruluğuna bağlıdır. Safların doğruluğu, gönüllerin doğruluğunun alâmeti oluyor.

g. Lânete Sebep Olacak Ameller

Bâverdî, Bişr ibn-i Atıyye RA'dan rivayet etmiş.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

---

⁶ *Kenzü'l-Ummâl*, c.XVI, s.99, no:44057; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.46, no:4672.

أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ عَلَى
مَنْ انْتَقَضَ شَيْئًا مِنْ حَقِّي وَعَلَى مَنْ أَبِي
عَثْرَتِي وَعَلَى مَنْ اسْتَخَفَّ بِوَلَايَتِي وَعَلَى مَنْ
ذَبَحَ لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ وَعَلَى مَنْ انْتَفَى مِنْ وَلَدِهِ،
وَعَلَى مَنْ بَرِيءٌ مِنْ مَوَالِيهِ وَعَلَى مَنْ سَرَقَ مِنْ
مَنَارِ الْأَرْضِ وَحُدُودِهَا وَعَلَى مَنْ أَخَذَ فِي
الْإِسْلَامِ حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا وَعَلَى نَاكِحِ
الْبَهِيمَةِ وَعَلَى نَاكِحِ يَدِهِ وَعَلَى مَنْ أَتَى
الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَعَلَى مَنْ تَحَصَّرَ وَلَا
حُصُورَ بَعْدَ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا وَعَلَى رَجُلٍ تَأَنَّثَ،
وَعَلَى امْرَأَةٍ تَذَكَّرْتُ وَعَلَى مَنْ أَتَى امْرَأَةً
وَابْنَتَهَا وَعَلَى مَنْ جَمَعَ بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا
قَدْ سَلَفَ وَعَلَى مُغَوِّرِ الْمَاءِ الْمُسَابِ وَعَلَى
الْمُتَغَوِّطِ فِي ظِلِّ النَّزَالِ وَعَلَى مَنْ آذَانَا فِي
سُبُلِنَا وَعَلَى الْجَارِيْنَ أَذْيَالًا وَعَلَى الْمَاشِيْنَ

اِخْتِيَالًا وَعَلَى النَّاطِقِينَ أَسْفَارًا بِالْخِنَا

وَعَلَى الشَّارِبِينَ فُضَالًا وَعَلَى الْمَعْقُوسِ نِعَالًا

(الباوردى عن بشر بن عطية وضعف)

RE. 169/8 (*Elâ la'netu'llâhi ve'l-melâiketi ve'n-nâsi ecmaîne alâ meni'ntekasa şey'en min hakkin*) "Allah'ın lâneti, meleklerin lâneti, bütün insanların lâneti benim hakkımdan bir şey eksiltenlerin üzerine olsun."

Rasûlüllah'ın hakkı nedir?

Peygamberimiz'in sünnetleri, sıfatı, boyu poslu, gözü kaşu cemâl-i şerîfi. Peygamber'e şemâilinde bir kusur isnad edersen; o en güzel sıfat üzerine yaratılmıştır.

Peygamberin hakkı kadar büyük hak hiç kimsede yok; ne ana hakkına benzer, ne baba hakkına benzer, ne hoca hakkına benzer, hiçbir hakka benzemez... Çünkü bu dünyanın kuruluşu onun yüzü suyu hürmetinedir, yaşayışı onun yüzü suyu hürmetine, yarın ahirette göreceğimiz bütün nimetler, devletler onun yüzü suyu hürmetinedir. Onun için onun hakkı her hakkın üstündedir.

Onun emirlerine, sünnetlerine ta'zim vaciptir.

O sünnetlere ta'zim etmez, o sünnetleri tahkir ederse... Hatta şimdi sünnetler de iki kısma ayrılır: Bir sünnetler vardır ki müekkeddir ve ravileri tevsik üzerine onu rivayet etmişlerdir. O sünnet olduğu halde, bu sünnetin münkiri İslâmiyet'ten çıkar.

Onun sünnetine, sıfatına ta'zim edecek, onun isimlerine hürmet edecek.”

Hürmetin başlangıcı, ismi anılınca “*Salla'llàhu aleyhi ve sellem*” demek bir hürmettir. Otururken edebini ona göre korumak, oturuşunu ona göre ayarlamak hep bunlar hürmetin içine girer.

Ehl-i kiblede isyan sahiplerine lânetin cevazını buradan çıkarmışlar. Peygamber lanet ediyor. Allah da lanet ediyor ya!

أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

(هود: ١٨)

(*Elâ la'netu'llàhi ale'z-zâlimîn*) [Bilin ki, Allah'ın lâneti zalimlerin üzerindedir.] (Hud, 11/18) diyen Allah değil mi?

Allah'ın lânet ettiğine, Peygamberin de lânet ettiğine, elbette sen de ben de lânet ederiz. Ondan dolayı demiş ki:

(*Ve alâ men ebâ itretî*) “Benim ehl-i beytimden yüz çevirenlere, (*ve alâ meni'stehafe bi-velâyetî*) hakimiyetimi hafife alanlara lânet olsun”

Peygamber SAS'i sevmek; sevdiğini sevmek, sevmediğini sevmemek Peygambere sevgiden ileri gelir. Peygamberi SAS'i seven Peygamber SAS'in sevdiğini sever, sevmediğini sevmez. İmanın, İslâm'ın alâmetlerinden birisidir.

(*Ve alâ men zebeha li-gayri'l-kıbleti*) “Kiblede gayrıya bir şey kesiyorsa, ona da lanet olsun.”

Allah'ın isminden gayrisinin ismine kesse yine olmaz. Meselâ bunu ben Muhammed SAS için, Kâbe için, İsa AS'ın ruhu için, Musa AS'in ruhu için, şunun hakkı için, bunun hakkı için, gelen bir kumandan geliyor onun hakkı için diyerek kesse yine olmaz. Bunların hepsi haram. Kesilen yalnız Allah için kesilir.

Sevabı istediğine gönder ama, keserken yalnız Allah için keseceksin. Kimsenin adına kesilmez.

(Ve alâ meni'ntefâ min veledihî) “Çocuğunu mirasından mahrum edip arayıp sormayana, *(ve alâ men berie min mevâlîhi)* efendisinden uzaklaşan köleye, *(ve alâ men sereka min menâri'l-ardı ve hudûdihâ)* arazisinin sınırlarını değiştirip, komşusunun arazisinden çalana Allah lânet etsin!”

Bir de köylerde arazilerin hudutları var ya, alametler var. Adam oraya direk dikmiştir, taş koymuştur, burası senin, burası benim demiştir. Birisi gelir gece vakti, onu bir adım öteye atar, öteki gelir bir adım beriye atar, işte bu hudutları değiştirenlere de Allah lanet etsin. Bir karış toprağa tenezzül ediyor, hakkına riayet etmiyor. Yani haksızlık yapanlar da, hakka riayet etmeyenler de Peygamberin lanetine uğruyor.

(Ve alâ men ahdesse fi'l-islâmi hadesen) İslâm'da cinayet işliyor, adam öldürüyor, kulağını, bacağı kesiyor... *(Ev âvâ muhdisen)* Yahut bir hırsız bir zalimi, bir bâğiysi, bir katili saklıyor, buna da Allah lanet eder.” Yani saklayana da lanet eder.

(*Ve alâ nâkihi'l-behîmeti*) “Hayvanlarla cinsî muamele yapanlara, (*ve alâ nâkihi yedihî*) elini şehvet aracı yapanlara, (*ve alâ men eta'z-zükrâne mine'l-âlemîne*) Lut kavminin amelini işleyen, erkeklerle ilişkide bulunan erkeklere Allah lânet etsin!”

(*Ve alâ men tehassara ve lâ hasûra ba'de yahye'bni zekeriyyâ*) “Kudreti olduğu halde meşru evlilikten sakınana; ki Zekeriya oğlu Yahyâ AS'dan sonra böyle bir şey yoktur.”

(*Ve alâ racûlin teennese*) “Kendisini kadınlara benzeten erkeklere, (*ve alâ imreetin tezekkerat*) kendilerini erkeklere benzeten kadınlara Allah lânet etsin!”

Kadın pantolon giyiyor, saçını erkek saçı gibi yapıyor, nasıl yapıyorsa...

(*Ve alâ men etâ imraeten ve'btenihâ*) “Anasıyla ve kızıyla birlikte olana, (*ve alâ men cemea beyne'l-ühteyni*) iki kız kardeşi aynı anda nikâhında bulundurana, (*illâ mâ kad selef*) geçmişte olanlar müstesnâ, Allah lânet etsin!”

(*Ve alâ muğavviri'l-mâi'l-müsâbi*) “Akar suları yok ediyor, boş yerlere çeviriyor. (*Ve ale'l-mütegavviti fî zılli'n-nezâli*) Gölgeliklere, dinlenme yerlerine def-i hâcet edene Allah lânet etsin!”

Herkesin gelip istifade edeceği gölgeliğe gelmiş def-i hâcet yapıyor. Onlara da lanet var yani. İnsan demek bunu da hesaplamalı...

Buraya birisi gelir bu gölgelikte biraz oturup dinlenmek ister, burada bu pisliğin şeysi yoktur diye yapmamak lazım.

(Ve alâ men âzânâ fî sübûlinâ) “Yollarda bize eza edenlere.”

Yolda eza, halkı, kalabalığı sıkıştırıyor, yahut boş yere saatlerce atı arabasıyla yolda durur, konuşacak bir iş var yapacak ama halkın arkası geliyor. Şimdi mesela trafik diyorlar, trafik tıkanıyor. Bu trafiği tıkanmaya boş yere sebep olanları da lanetliyor Peygamber Efendimiz.

Durma, herkesin hukukuna riayet et. Herkesin hukukuna riayet et, senin işin varsa onu sonra yap, herkesi engelleme! Bak Peygamber SAS’in müslümanlara nasihati ne güzel, eğer insanlar tatbik etseler.

(Ve ale’l-cârrîne ezyâlen) “Çok uzun elbise giyiyor, sürüklüyor yolda, yerleri sürükleyerek gidiyor.”

Şimdi gurur alameti, zenginliğinin yahut kendi kuvvetini tanıttacak bir kılık. Her yerin kendisine göre var, orada öyle, bu yerde de buna göre.

(Ve ale’l-mâşşîni ihtiyâlen) “Gurur üzerinde çalımlı yürüyenlere de lanet ediyor.

(Ve ale’n-nâtıkîne esfâran bi’l-hanâ) “Kitap üzerinde mücadele yapıyor.” Kendisine göre şeyler bulup, dediği demediği diyerekten kitap üzerinde mücadele yapıyor.

(*Ve ale'ş-şâribîne fudâlen*) “İçki içiyor, Allah bunlara da lanet ediyor.” *Fudâl*, *hamr* manâsına.

(*Ve ale'l-ma'kûsi niâlen*) “Ayakkabısını da ters giyiyor; sağı sola, solu sağa... Ona da lanet olsun.

Ne hikmetse, hepsine bunların böyle açıkça lânet ediyor.

h. Cennetteki Nimetler

İbn-i Mâce, İbn-i Hibbân, Taberânî, Beyhakî ve Ziyâü'l- Makdîsî, Üsâme ibn-i Zeyd RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

أَلَا هَلْ مُشْمِرٌ لِلْجَنَّةِ فَإِنَّ الْجَنَّةَ لَا خَطَرَ لَهَا هِيَ
وَرَبِّ الْكَعْبَةِ نُورٌ يَتَلَاءُ كُلُّهَا وَرِيحَانَةٌ تَهْتَزُّ
وَقَصْرٌ مَشِيدٌ وَنَهْرٌ مُطَرِّدٌ وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ
نَضِيجَةٌ وَزَوْجَةٌ حَسَنَاءُ جَمِيلَةٌ وَحُلَلٌ كَثِيرَةٌ
فِي مَقَامٍ أَبَدًا فِي حَبْرَةٍ وَنُضْرَةٍ فِي دَارٍ عَالِيَةٍ
سَلِيمَةٍ بَهِيَّةٍ قَالُوا نَحْنُ الْمُشْمِرُونَ لَهَا يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُولُوا إِنَّ شَاءَ اللَّهُ

(هـ . حب . طب . ق . ض . عن أسامة ابن زيد)

RE. 170/1 (*Elâ hel müşemmirun li'l-cenneti, feinne'l-cennete lâ hatara lehâ, hiye ve rabbi'l-kâ'beti nûrun yetele'leü küllühâ, ve reyhânetün tehtezzü, ve kasrun meşîdün, ve nehrun müttaridün, ve fâkihatün kesîretün nadîcetün, ve zevcetün hasnâü cemîletün, ve hulelün kesîretün fî makâmin ebeden, fî habretin ve nudratin, fî dârin âliyetin, selîmetin behiyetin, kâlû: Nahnü'l-müşemmirûne lehâ yâ rasûla'llâh, kâle: Külû inşâe'llâhu,*)

Soruyor Efendimiz:

(*Elâ hel müşemmirun li'l-cenneti*) “Siz cennet için hazırlanıyor musunuz?”

Cenâb-ı Hak size hazır etmiş, siz de şimdi cennet için hazırlanın! Yani orası sizin yeriniz, ama oraya girebilecek kabiliyet ve istidadı kendinizde hazırlayın.

(*Feinne'l-cennete lâ hatara lehâ*) “Katiyen şek yok, bu cennet var!” Yani cennet hazır bekliyor sizi, fakat siz orası için hazırlanın, vakit varken hazırlanın!

---

⁷ İbn-i Mâce, *Sünen*, c.XII, s.393, no:4323; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XVI, s.389, no:7381; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.II, s.322, no:1421; Ziyâü'l-Makdîsî, *el-Ehâdisü'l-Muhtâre*, c.II, s.163, no:1343; Beyhakî, *el-Esmâ ve's-Sıfat*, c.I, s.387, no:357; Ebû Nuaym, *Sıfâtü'l-Cenneh*, c.I, s.30, no:24; İbn-i Asakir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXIV, s.375; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.XIII, s.302, no:2931; Üsâme ibn-i Zeyd RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.461, no:39268; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.VI, s.52, no:4686.

(*Hiye ve rabbi'l-kâ'beti nûrun yetele'leü küllühâ*) “Kâbe'nin rabbi olan Allah hakkı için ki, Cennet nurdur, nur alemidir. Böyle şimşek gibi etrafa ziya saçmaktadır, ziya vermektedir.”

(*Ve reyhânetün tehtezzü*) “Gayet güzel kokusu varmış ki, burunları böyle titretir. (*Ve kasrûn meşîdün*) Öyle köşkleri vardır ki ne yıkılır, ne bozular, ne de rengi değişir ne de sıfatı değişir gayet güzel! (*Ve nehrun mutarridün*) Öyle suları vardır ki çok geniş, çok güzel! (*Ve fâkihetün kesîretün nadîhatün*) Öyle meyvaları vardır ki, çok olmakla beraber kat'iyen kemallerine hâlel gelmemiştir.” Gayet kemalde, gayet güzel!

(*Ve zevcetün hasnâü cemîletün*) “Gayet güzel hanımları, zevceleri vardır. (*Ve hulelün kesîretün*) Üzerlerine giydikleri en aşağı bir kat, en çok 70 kattan fazla giyerler. Fakat üstündeki esvab altındaki esvabın görünmesine mani olmaz.”

Yetmiş kat giyindiği halde, üstündeki ne ise, en altındaki de öyle görünür, hatta iliği de görünür. Yani esvablar derinin altındaki kemiğin içindeki iliği de gösterecek derecede şeffaftırlar.

Cennet sekiz kapılı, fakat kapılar girinceye kadar var, cennete girdikten sonra kapılar kalkar, çünkü çıkış yok. Kapılar girmek içindi, girildikten sonra çıkış olmadığı için, kapılar ortadan kaldırılır. Bu cenneti tavsif etmeye dilimiz varmaz, çok güzel bir yer. Bir suyunu tavsif edeyim size:

Köşkümüz var, oturduk, önümüzden gayet geniş dere akıyor ama berraklığını nasıl anlatırım bilmem. Çok berrak. Aynı derenin içerisinde bir tarafından su döküyor, bir tarafından bal akıyor, bir tarafından su akıyor, bir tarafından şarap akıyor. Arada bölme yok, biri diğerine katıyen karışmaz. Canın isterse iki akar, canın isterse sekiz akar, kaç çeşit istersen o kadar akar. Bunların hepsi Firdevs denilen cennetten çıkar.

Meyvalarının hududu yoktur, o kadar çok olmakla beraber meyvaları, her yudumunun tadı diğerine benzemez. Her tanesinin değil, her yudumunun tadı diğerinin tadından üstündür. Bu kadar güzel bir yer.

Fakat bu cennetin dışında bir cennet daha var, ismi kitapta yok. Bu cennetin dışında bir cennet daha vardır ki, o cennete cennetü'l-illiyyîn derler. O cennette yemek yok; ne su var, ne meyva var, ne güzel hanım var... O cennette zevke gelecek hiçbir şey yok, orada yalnız müşahede var. Orası Cenâb-ı Hakk'ın müşahede yeri.

Onun için o müşahedenin aşıklarının hedefleri hiçbir şey değildir. Meyvaları önlerine yığsanız, zevklerin envaini önlerine yığsanız, başlarını çevirip de bakmazlar. Gözleri müşahede-i ilahiyede... O müşahede nimeti o kadar zevkli bir nimettir ki, insana bütün zevkleri unutturur, o müşahedenin karşısında hiçbir zevk hatırınıza gelmez.

Dünyada da misali vardır, insanın çok sevdiği bir güzeli görünce, başka şeyleri insan unutup verir. Başka birçok şeyler hatırından çıkıverir. E bu varlıkların sahibini, kainatın sahibini, mevcudatın sahibi, bütün eşyanın sahibi, Hz. Allah'ı müşahede ediyor, buna kıyas kabul eder mi?

Onun için, bu cennetin ehli buradan çıkmak istemezler. Yani öteki cennetteki yaşayanların arasına kat'iyen girmek istemezler. Çünkü dâr u dünyada iken de hedefleri Allah idi. Hedefleri Allah olduğu için, ahirette de hedefleri yine Allah'tır. Burada da zaten onlar dünyanın nimetlerine iltifat etmemiştir. Sabrı, kanaati kendilerine libas edinmişler, bütün gayeleri hakkın müşahedesini.

Onun için insanların kamilleri meleklerden de daha efdal demişler. Sebebi?

İnsanda bir ruh vardır, insanın insanlığı o ruh iledir. O ruh alimdir, her tarafı ilimle doludur, her tarafı gözdür, her tarafı kulaktır, her tarafı dildir, O varlığa insan bu dünyadayken erişirse, cennette yaşar gibi yaşar o, dünyası da cennettir, ahireti de cennettir.

O okuduğum Abdül'aziz Debbağ Hazretleri'nin kitabında, adama bir soru soruyorlar. Adam biraz tereddüt ediyor, kendisinden bin sene evvel ahirete intikal eden Hasan Basri Hazretleri Basra'dan diyor ki, "Mesele budur." Adam cevap veriyor. Birisi Fas'ta, birisi Basra'da. Arada kıyamet kadar yer var. Bunun aslı nedir?

Ruh için uzaklık yok, ruh için mesafe yok, ruh için korku yok. Ruh ateşe atsan yanmaz, ruh ne kadar dertleri tattırsan faydası yok, o hiçbir şeyden müteessir olmaz. Onun hedefi hep Allah. Binâen aleyh vücutta ruh galebe çaldı mı, sahibi Allah'tan başka bir şey aramaz, mal mülk varlık filan hepsi gözünden çıkar gider. Ama ne zaman? Ruh ne zaman vücuda hakim olursa...

Onun içindir ki bu büyükler bütün emellerini buraya çekmişler, o galebeyi kazanmaya çalışmışlar. Allah bizleri de onları sevenlerden ve o zümreye dahil olanlardan eylesin...

O şimdi zevce-i hesnâlar, cemîleler ufak, bu bizim gibi şeyler için yani. Ehl-i kemal onlara dünyada da iltifat etmiyor ki orada etsin.

(Ve hulelün kesîratün fi makâmin ebedin)
“Çok çeşitli elbiseler, ebedî makamlar var.”

Burası ne kadar saltanat olursa olsun, ne kadar varlığın olursa olsun, geçici... Bak dün arkadaşımız burada Cuma namazını kıldı, sabahleyin bize Yasin-i Şerif'i okudu, akşama – Allah esirgeye– sağ tarafı tutmaz olmuş. Bir an var, bir an yok işte... Bazısı temelli çekip gidiyor. Bu sefer konuşamıyor, bakamıyor, elleri ayakları oynamıyor, hiçbir hareketi yok, cenaze gibi yatmış.

Nedir? Burası ibtilâlar alemidir; herkese bir çeşit musibet gelebilir. Bir günü diğerine benzemez ama ebed alemi ki orada hiçbir kaygı yok, dert yok, mihnet yok, felaket yok, sıkıntı yok, bir şey yok yani...

E böyle bir yeri kim istemez yani? İstemeyenin herhalde aklı yoktur.

(*Ve nadratün fî dârin âliyetin*) “Nadrah, çok fazla, güzel, sevimli bir yer. Baktıkları vakitte hayretlere düşüyor, baygınlıklar geçirilecek şekilde güzel bir yer. (*Selîmetin*) Orada hiçbir arıza yok. Arıza denilen şeylerin hiçbirisi yok, her şeyi selamette... (*Behiyyetin*) Gayet de yüksek...”

Bu methiyeleri böyle ashâb-ı kirâm dinlediler dinlediler dediler ki:

(*Nahnu’l-müşemmirûne lehâ yâ rasûla’llah*)
“Biz hepimiz hazırız oraya!”

(*Kâle*) “Efendimiz buyurdu ki: (*Kûlû inşâe’llah*) İnşallah deyiniz.”

Yani hüsn ü hâtimeye bağlıdır bu işler. Hatime güzel olmazsa, hüsn ü hâtime ile insan ahirete göçemezse, bu güzel nimetlerden mahrum kalır. Hüsn ü hâtime ile göçebilmek de kimsenin tasarrufunda değildir. İnşallah, Allah dilerse olur. Ne kadar büyük adam olursan ol, veli olursan ol.

Veliler iki derecedir; birisi küçük veli, birisi büyük veli.

Büyük veliler peygamberlerin vekilleridir, onlara korku yoktur. Onlar (*Lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn*) sırrına mazhardırlar, onlar selamete geçerler. Fakat küçük velîler, her zaman hatadan da salim olmazlar. Onlar için tehlike ve ondan sonrakiler için tehlike daima mevcuttur.

Yalnız Őu var, bütün ameller, yaptığımız her çeşit ameller ya kabul olunur ya olmaz, bilemeyiz artık. Acaba yaptığımız Őu ibadetleri, okuduğumuz Kur'an'ları, yaptığımız hasenatları Allah kabul etti mi?

Bilemeyiz. Pek güzel yaptık ama, kusursuz yaptık ama, yine bilemeyiz kabul etti mi? "Evet etti." diyemeyiz.

Ama Rasûlüllah SAS için getirilen salt  selm kat'iyen reddolunmaz. Ameller Şüphe üzerinedir fakat salt  selmlar kat'iyen reddolmaz. Onun için elinden ne kadar geliyorsa, o kadar çok salt  selm getir!

Sonra Őunu da bil ki cennetteki melekler, cennetin muhafazı olan melekler yegne ibadetleri, zikirleri Peygamber SAS'e salt  selmdır. Cennet meleklerinin bütün vazifeleri salt  selmdan ibarettir. Salt  selm ettikçe, cennet mütemadiyen geniŐlemektedir. Cennet yle bir yer ki mütemadiyen büyümede. O salt  selmların nisbeti ne kadar çok olursa, cennet o kadar çok geniŐliyor. Durma yok, mütemadiyen geniŐlemek üzeredir.

Şurada bir misal vermiş: Nasıl a bir hayvan, arpasını gösterirsin seninle beraber arkandan koŐar gelir. Ona aŐıktır. Cennet de salt  selmın sahibi Rasûlüllah'a aŐıktır. Cennet Rasûlüllah'ın nurundan olmuştur. Onun nuru, onun salt  selmının aŐıkıdır. Salt  selm oldukça, mütemadiyen boyna yayılıyor.

Hudutsuz yayılma da var. Ehl-i cennet cennete girdikten sonra Cenâb-ı Hak ehl-i cennete tecelli edecek. Bu tecellide melekler *Sübhàna'llah* diye tesbihe başlayacaklar. O sırada herkes yerini almış bulunacak. Ondan sonra genişleme yok.

Allah cümlemizi affetsin de bu güzel cennetinin aşıkları arasına bizleri de kabul etsin... Bizi de o cennetine giren, rızasını kazanan kullarının arasına kabul etsin...

Bu dünya işte bak, kaç bin sene olmuş şimdi, ne evliyalar gelmiş, ne enbiyalar gelmiş, ne güzel insanlar, alimler, fazıllar gelmiş, fakat bugün hiçbirisi yok burada, hepsi gitmiş yerlerine. Bize de yok yarın burası, ne olursak olalım, buradan biz de gideceğiz. Binâen aleyh bizim gideceğimiz yer mezarlık değil. Biz mezarlığın adamı değiliz, biz Allah'ın kuluyuz, Allah'a gideceğiz!

Onun için kendini hayvan yerine koyma, hayvan gibi toprakların altında çürütme kendini. Kendine sahip ol, sahibine gidecek bir duruma getir kendini, Allah'a git! Aya gitmek hüner değil, hüner Allah'a gitmektir. Ay insanın bir zerresi olmaz, insanın gözünün zerresi değildir ay. İşte koca bir taştan ibaret bir yer, bir ülke, içi ateşten ibaret, neyse ne. Fakat insanın gözüne değmez, kırığına bile değmez.

Onlarla uğraşacağına şu hilkatini veren Allahu Celle ve A'lâ'yı tanımak istiyorsan, bak kendi hilkatine bir kere! Cenâb-ı Hak topraktan seni yaratmış da bak sana ne kudret vermiş. Bu kudreti veren Allah-u Teâlâ'nın kudretini düşün de artık bu dünyaya bu kadar bel bağlayıp da Allah'ın yolundan çıkma!

Allah'ın yolundan çıkmak zulmetin iktizasıdır ki, zulmet küfre mucip olur. Allah'ın ibadetine gidersen, nuruna karışırsın, nurunun karşılığı da cennet... Zulmetin mukabili cehennem, nurun mukabili cennet.

Cehennemden size bir tanecik bahsedeyim:

Cehennem yakıcı bir yer değil ha! Yani sanki mesela bir ateş yanar kavrulur gider, öyle bir yer değil bu. Orada hayat var; hayat var ama gayet yakıcı bir hayat, azaplı bir hayat... Bazen dünyada da olur ya, Allah affetsin, insanın başına bir felaket gelir de o zaman koca dünya dar gelir.

Cehennemde felâketler felâketler üstüne... Felaketlerin felâketi olan yer ama ölüm yok içinde, ölme yok. Bu ölme olmadığı için yeşillik yok, su da yok. Fakat şimdi tabii insanın canı su isteyecek, hararet basmış yanıyor. Yeşillik yok dedik, bir gölgeliğe gideyim azıcık barınayım diyecek. Ta uzakta su gibi bir şey görecek, şuradan gideyim bir su içeyim diyecek. Demek bak, hayata bak şimdi cehennem hayatı var.

Gidiyor oradan bir meyva görmüş, ondan bir tane alayım da yiyeyim diyor. Ağzına atar atmaz bir yapışıyor ağzına, öyle bir yanıyor ki o geldiği, mesela bir saatte gittiği yeri beş dakikada kat edecek kuvvette katıyor ona. Katıyor, içerilerini böyle perişan ediyor.

Cennetteki zevke bak, bir de buradaki felâkete bak. Hangisini ister insan? Elbette cenneti ister. Allah bizi affetsin de, bu cehennemden yüzünü de göstermeden cennetine koysun...

Ama ne yazık ki, bütün cennet cehennemden arkasında... Cennete giderken cehennemden geçilecek, sırat köprüsünden geçilecek cennete öyle gidilecek.

Allah öyle yapmış nizamı. Tesbihi çekiyoruz; *Sübhàna'llah, El-hamdü li'llâh, Allâhu ekber...* Tam köprünün bir timsalidir bu. Üç tane tehlike karşısında, yokuş çıkıyor, düzlüğe varıyor ama gayet kılıçtan keskin. Kıldan ince, kılıçtan keskin derler. Bir de bayır aşağı iniyor ki, o cehennem köprüsünün misali olaraktan.

O çok kötü bir yerdir. Oradan kurtulabilmek Allah'ın inayetine mazhar olanlar içindir. Bugün köprü var burada, köprünün üstünden otomobille geçiliyor bir, yayalar geçiyor, tayyareylen de geçiliyor. Buradaki ameline göre o köprüden öyle geçilecek. Amelin bozursa, yedi yerde sorguya tutacaklar o köprünün üzerinde. Mânâlarını iyi dinle, bak kaç yerde nasıl sorgular var insanlara! Ahiret işi bu, kolay bir iş değil.

Allah cümlemizi affetsin de tevîkât-ı samedâniyesine mazhar olan sevgili bahtiyar kullarının zümresine ilhak etsin... *Lâ ilâhe illa'llah* deyip, Allah'a şöyle içinden bağlanan kullarıyla beraber Cenâb-ı Hak bizi haşr eylesin...

Li'llâhi'l-fâtihah!

Mehmed Zâhid KOTKU

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

